

Biblická čtení:

Izajáš 56, 1.6-7: Toto praví Hospodin: „Dodržujte právo, jednejte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost. Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví: „Všechny, kdo dbají na to, aby neznescověovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy, přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

List Římanům 11, 1-2a.29-32: Chci tím říci, že Bůh zavrhl svůj lid? Naprosto ne! Vždyť i já jsem Izraelec, z potomstva Abrahamova, z pokolení Benjamínova. Bůh nezavrhl svůj lid, který si předem vyhlédl. Vždyť Boží dary a jeho povolání jsou neodvolatelná. Jako vy jste kdysi Boha neposlouchali, nyní však jste došli slitování pro jejich neposlušnost, tak i oni nyní upadli v neposlušnost, aby také došli slitování, jakého se dostalo vám. Bůh totiž všecky uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slitoval.

Matouš 15, 21-28: Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu. A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“ On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“ Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.

Bůh se slitovává nad těmi, kdo ho prosí.

Doba 6. století, o které dnes slyšíme z knihy pojmenované Izajáš, není pro Izrael nijak snadná. Národ se ve velké většině navrátil z babylonského vyhnanství, takže radost. Současně však stojí před úkolem, který se možná zdál na počátku jasný a konkrétní, ale s postupem času se stává velmi složitým. Ten úkol zněl osídlit Jeruzalém spolu s co největším palestinským územím a současně znovu vybudovat chrám. Problémy vznikají všeho druhu. Škodí jim současní obyvatelé, ničí jim stavbu hradeb a možná i chrámu, musí vše hlídat. Zápasí s nedostatkem peněz i materiálu. Místní vladaři jim nepřejí. Bolestivé je, že vznikají hádky i v samotném izraelském národě, který se skládal, jako každý národ, z různých sociálních skupin. *(Lidé se navraceli s různými očekáváními: byli tací, kteří chtěli poctivě znovu vybudovat chrám a poslouchat Hospodina, jiní se třeba domnívali, že dokážou svým podnikatelským duchem a šikovností vybudovat si lepší život než jim bylo dovoleno v Babylóně. Byli i tací, kteří se jen tzv. vezli a vyrazili na cestu,*

protože je lákalo změna.) Stavba chrámu a hradeb vůbec nešla rychle a to prověřovalo odhodlanost, trpělivost, pokoru, důvěru a víru všech, včetně těch nejodhodlanějších. Znovu vzkříšený národ bojuje o svou novou existenci, která musí být založena na víře v Hospodina, ale je jich zoufale málo.

Znovu jsme v té situaci i v církvi a v náboženské obci tady v Michli. Podaří se přes překážky obnovit službu církve tak, aby oslovovala a pomáhala lidem v celé zemi? Tohle smýšlení zastává jen malá část církve. Ani nám v Michli to není vždy jasně zřetelné. Snažíme se obnovit, na co nám síly stačí a o co také usilovně a trpělivě Pána Boha prosíme. Úkol, který zdůrazňuje Pán Ježíš, jít ke ztraceným ovcím lidu křesťanského a zvláště naší náboženské obce se ani zdaleka nepodařilo. Nedokázali jsme vrátit naše členy (podle kartotéky) do života církve. Mezi námi jsou i lidé, které podobenství pojmenovává zle posedlými. Jsou to ti, kteří mají různé psychické diagnózy, které pak způsobují duševní trápení jim i jejich okolí, může je klidně přivést do finanční tísně, dluhů a pro jejich nevyzpytatelné chování jsou často zneužíváni a přitom velmi osamoceni.

Dnešní podobenství nám však dodává optimismus a radost. Vždyť lidé, které podobenství nazývá pohany (nevěřícími), včetně těch „zle posedlých“ nacházejí u nás mnohdy pomoc a je jim nabídnuta i záchrana, totiž víra v Pána Boha, a to přes pomoc, službu a následování Ježíšova příkladu.

Zásadní pro náš život jsou upřímnost a pevnost, trpělivost a vytrvalost, poctivá pracovitost a odhodlanost naší víry v Pána Boha. To, kéž, se projevuje v našem chování k druhým lidem.

Izraelský národ, který se navrátil z vyhnanství do Palestiny v 6. století před Kristem, se obnovil. Nám byla dána nová možnost před 35 léty. Ta možnost stále trvá i pro naši církev. Zda se chceme k Hospodinu vrátit a snažit se žít podle Božích rad, učit se spoléhat ve všem na Hospodina. Často je to otázka pro každý den, do kterého se z Boží milosti probudíme. **Bůh se slitovává nad všemi, kdo ho o to prosí.** Neustávejme v tom a prosme.